

DINSDAG 15 OKTOBER

Kan ik ook iets doen?

Door: Commissioner
Marieke Venter,
korpsofficier en
geestelijk verzorger.

WE LEZEN

Mattheüs 25: 34 - 40

Julia was op weg naar de bank, en daarna was ze van plan om boodschappen te doen. Ze liep

diep in gedachten door de binnenstad van de stad Johannesburg in Zuid- Afrika, toen haar aandacht werd getrokken door een groep vrouwen die rond een kind stonden. Ze waren druk aan het praten.

Julia had haast. Zou ze gewoon snel voorbijlopen? De nieuwsgierigheid won en ze keek toch even waar deze vrouwen zo druk mee waren. Het meisje in hun midden was ongeveer zeven jaar oud, en zag er vermoeid uit. Ze keek bang uit haar ogen. Julia vroeg het toch even: Wat is er aan de hand? De groep vrouwen vertelden haar nu dat ze het meisje buiten een winkel hadden zien staan, helemaal alleen. Ze sprak geen van de talen die zij zelf kenden, en kon haar verhaal niet vertellen.

Julia was op slag de bank en haar boodschappen vergeten. Zij had de zondag daarvoor, in haar korps van het Leger des Heils, geluisterd naar een korte presentatie over mensenhandel, en ze wist wat ze moest doen. Het team tegen mensenhandel (Julia had een foldertje in haar tas) werd snel ingeschakeld, en toevallig kwam er iemand langs die het dialect van Celeste, want zo heette het meisje, kon verstaan. Celeste kwam uit een afgelegen gebied in een ander land, meer dan tweeduizend kilometer van Johannesburg. Ze werd naar Johannesburg gebracht door een kennis van haar familie, die haar verzekerde dat haar moeder had gezegd dat ze met hem mee moest gaan. Ze vertelde over een reis achter op een vrachtwagen en hoe ze door omheiningen moest klimmen en een lange afstand moest lopen. Eenmaal in Johannesburg was ze in een drukke straat gescheiden geraakt van haar ontvoerder.

Het duurde lang om de familie van Celeste te vinden, die in een klein dorp woonde en geen idee had wat er met haar was gebeurd. Er is nooit ontdekt waarom Celeste bij haar thuis werd weggenomen. Via het netwerk van het Leger des Heils werd Celeste na enige tijd veilig teruggebracht naar haar familie.

En Julia? Ze zegt dat ze gewoon reageerde op wat ze zag, met de informatie die ze had meegekregen. En ze gaf haar eigen kinderen die avond een dikke knuffel toen ze uiteindelijk thuiskwam. Ze ziet zichzelf als een gewoon mens, die gewoon boodschappen moest doen. Maar God had een bijzonder plan voor haar op een doodgewone dag. ▶

WE BIDDEN

- Dat wij de moed zullen hebben om op te staan tegen het kwaad van mensenhandel.
- Dat wij Gods leiding in ons leven zullen volgen, wetend dat Hij ons zelfs op gewone dagen kan gebruiken om iemand op bijzondere manieren te helpen.
- Voor ogen die zien wat zo vaak onzichtbaar lijkt - de tekenen dat iemand in de problemen zit en onze hulp nodig heeft.

WE OVERDENKEN

- Ben je soms zo gefocust op je eigen plannen dat je niet ziet waar God je wil gebruiken?
- Wie zijn de "hongerigen, dorstigen, vreemdelingen, zieken en gevangenen" in jouw omgeving?
- Ben je bereid om je plannen aan te passen wanneer God je een situatie laat zien waar je als 'gewoon mens' een bijzondere kans krijgt om iemand echt te dienen?

DINSDAG 15 OKTOBER

Kan ik ook iets doen?

Door: Commissioner
Marieke Venter,
korpsofficier en
geestelijk verzorger.

In Mattheüs 25 onthult Jezus een diepzinnige waarheid: onze daden naar anderen toe zijn daden naar Hem toe. Als we zorgen voor de hongerigen, de dorstigen, de vreemdelingen, de zieken en de gevangenen, dienen we Christus zelf. Deze oproep tot compassie geldt voor elke vorm van lijden, inclusief de verwoestende werkelijkheid van mensenhandel. Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij, waarbij kwetsbare mensen worden uitgebuit en beroofd van hun waardigheid. Zij zijn vaak ongezien en ongehoord, gevangen in een cyclus van misbruik en hopeloosheid.

We mogen God vragen of hij onze ogen opent en ons gewillig maakt om onze plannen te veranderen wanneer een medemens ons nodig heeft.